

מ"ת 57104/02/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 57104-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופט ראמי נ. נאסר	בפני
מדינת ישראל	מבקשת
	נגד
פלוני (עציר)	משיב

החלטה

1. נגד המשיב הוגש ביום 24/02/2022 כתב אישום, אשר מייחס לו עבירות של: **תקיפת סתם של בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.**

2. **בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

3. כתב האישום מייחס למשיב שני אישומים: **הראשון** התרחש בתאריך 20/02/2022 סמוך לשעה 22:00 כאשר התפתח ויכוח בין המשיב למתלוננת בבית על רקע שתיית אלכוהול מצידו של המשיב. במהלך הוויכוח הוריד המשיב את הנעל מרגלו ותקף באמצעותה את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, תוך כדי שהוא מכה עם הנעל בראשה מספר פעמים. בנסיבות אלה, אחזה המתלוננת בשערות ראשו של המשיב במטרה להרחיקו ממנה ובהמשך לכך תקף המשיב בשנית את המתלוננת באופן שנטל מגב אשר היה ליד הדלת והיכה את המתלוננת ברגלה השמאלית ובאזור האגן השמאלי ובעט בגופה. המתלוננת פתחה את דלת הבית וניסתה להוציא את המשיב מהבית, אך הוא לא אפשר לה לסגור את הדלת והיא הלכה לכיוון המטבח. בהמשך לכך התקרב המשיב למתלוננת וניסה לתקוף אותה באופן שנטלת מחבת והניף את המחבת לעבר ראשה של המתלוננת. במעמד זה היא הדפה אותו ואמרה לו שייכנס לחדר או שתזעיק משטרה. בהמשך לכך התקשרה המתלוננת למוקד 100 והזמינה ניידת משטרה לבית. **אשר לאישום השני:** בתאריך 23/12/2021, בשעה 22:15 או בסמוך לכך ובשל ויכוח של מה בכך, בין המתלוננת למשיב, איים האחרון על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באופן שאמר לה כי ירביץ לה וישבור לה את הפנים ואף החל להתקרב לעברה באופן מאיים. במעמד זה נמלטה המתלוננת לחדר השינה ונעלה את הדלת והמשיב רץ אחריה ובעט בחוזקה בדלת וגרם לה נזק. בהמשך ומשמע המשיב כי המתלוננת מזמינה משטרה

התרחק מחדר השינה, יצא מהבית והמתלוננת נעלה את דלת הכניסה. בהמשך שב המשיב אל הבית ובעט בחוזקה בדלת הכניסה והוא ברח מהמקום רק לאחר שהודיעה לו המתלוננת כי היא מזמינה משטרה. על פי האישום השני מיוחס למשיב אירוע נוסף מיום 17/12/2021, ולפיו תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה באופן שהיכה עם רגלו בירכה של המתלוננת.

4. בדיון שהתקיים בפני ביום 07/03/2022 ולאחר שטענו שני הצדדים לעניין קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, קבעתי כי **יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך**. כמו כן, קבעתי כי **קיימת עילת מעצר של מסוכנות**.

5. כמו כן, קבעתי כי יש להקדים ולהורות על זימון תסקיר מעצר לבחינת נסיבותיו האישיות של המשיב וחלופת מעצר וקבעתי דיון המשך.

6. ביום 04/04/2021, הוגש תסקיר מעצר של שירות המבחן למבוגרים. התסקיר פירט את נסיבותיו האישיות של המשיב, הרקע שלו, תפקודו, ותנאיו במעצר. כמו כן פירט התסקיר עמדת המתלוננת (בהתאם לשיחה טלפונית), הערכת הסיכון ובחן את החלופה המוצעת.

7. בהתאם לתסקיר שירות המבחן, נכתב כי ביחס לרקע העבריינות ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים, יש למשיב הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות בתחום הרכוש והאלימות עליהן נידון לסנקציות שונות. נכתב עוד כי הרשעתו האחרונה של המשיב הייתה בינואר 2022 אז הורשע בהתנהגות פרועה במקום ציבורי. ביחס לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים, נכתב כי לדברי המשיב הוא עישן קנאביס כנער אולם, הפסיק. באשר לצריכת אלכוהול, מסר המשיב כי הוא מודע לכך שהשימוש באלכוהול מהווה בעיה והוא מתקשה להשתחרר ממנו. יחד עם זאת, הוא הביע נכונות לקבל מענה טיפולי בתחום וטען כי בעבר היה מטופל באשפוזית לצורך גמילה מכדורי שינה, טיפול שסייע לו.

ביחס למצבו הנוכחי ותפקודו של המשיב בתנאי מעצר, נכתב כי המשיב מקבל בכלא טיפול תרופתי בשל הפרעות שינה וכי המשיב הביע רצון לצאת לחלופה ביתית, אם כי המשיב אינו סובל מנזקקות חריגה במעצר.

באשר למידת הסיכון, נכתב כי המשיב הוא אדם בעל צרכים מורכבים אשר מתמודד לאורך שנים עם קשיים ברמה הרגשית וההתנהגותית אשר משפיעים על אישיותו והתנהגותו, ועל כן הוא משתמש בחומרים פסיכואקטיביים על מנת להכהות את הכאב עימו הוא מתמודד. נכתב עוד, כי המשיב לא הפנים את חשיבות השמירה על הגבולות והחוק חרף הסנקציות שהוטלו עליו. כמו כן, הוא מתקשה להציב גבולות לעצמו וסביבתו, דבר המביא אותו למצבי סיכון חוזרים ונשנים. נטען עוד, כי המשיב מודע באופן חלקי לקשייו אך הוא מתקשה לגייס את הכוחות הנדרשים לצורך עריכת שינוי מהותי ויסודי.

ביחס לקשר הזוגי עם המתלוננת, התרשמות שירות המבחן היא כי המשיב מתקשה להתמודד עם תחושת הדחייה והדבר הביא להידרדרות במצבו ובפריצת גבולות מצדו. יחד עם זאת, בהעדר מפגש פרונטלי עם המתלוננת, היה קושי בהערכת הסיכון אם כי נרשם בתסקיר כי לא ניתן לשלול כי קיימת היתכנות להישנות התנהגות פורצת חוק אצל המשיב גם בעתיד.

התסקיר התייחס למסגרת הפיקוח המוצעת והמסקנה היא כי חרף ההיכרות הקרובה של המפקחים עם המשיב ורצונם לסייע לו, הם התקשו לתת מענה הולם למגוון צרכיו כדי למנוע את חשיפתו לגורמי סיכון ובכך, אין באפשרותם לשמש לדמויות אסרטיביות ומציבות גבול עבורו לאורך הדרך.

בסוף התסקיר נרשם כי לאור דפוסי אישיותו ומגוון צרכיו של המשיב ולאור ההתרשמות ממעריך הפיקוח והחלופה המוצעת, שאין באפשרותה לתת מענה הדוק ומותאם לצרכיו של המשיב, ובהעדר פגישה פרונטלית עם המתלוננת, אין להמליץ על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת.

8. בעניינו, קבעתי כאמור קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, אך כידוע גם בהינתן ראיות לכאורה ועילת מעצר על בית המשפט לבדוק שמא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב פחותה, ובשל כך הוריתי על הגשת תסקיר.

9. **ודוק, נקודת המבט של השופט, המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. יש לזכור, חירותו של הנאשם היא הערך המרכזי שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו מגן עליו, אשר המעצר עד תום ההליכים פוגע בו. פגיעה זו בחירות היא חמורה ביותר, שכן הנאשם הוא בחזקת זכאי. יחד עם זאת, ככל שבית המשפט קובע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ומוצא כי אין מקום לחלופת מעצר, עליו להורות על מעצר עד תום ההליכים במסגרת ההליך העיקרי.**

10. לענין חלופת המעצר, בית המשפט מצווה תמיד לבחון קיומה של חלופה למעצרו של המשיב, אשר יהא בה כדי להשיג את התכלית העומדת ביסוד עילת המעצר ויחד עם זאת, חומרתה תהיה פחותה מהמעצר, וכפי שציין כב' הנשיא א' ברק בדנ"פ 2316/95 **עימאד גנימאת נ' מדינת ישראל**, פ"ד מט(4) 589 (1995): **"יש לבחון כל מקרה לגופו ותוך חיפוש בשבע עיניים אחר חלופת מעצר, ואם נמצאה חלופה הולמת מתחייב לעשות בה שימוש"**.

11. בדיקה זו תיעשה בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו האינדיווידואליות. בבש"פ 7195/98 **שלמה אלבז נ. מ"י** (24.11.1998) נקבע כי: **"את התשובות לשאלות אם הנאשם מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו יכול בית המשפט למצוא בתוך שתי מערכות עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בשלב זה: הראשונה - המעשה, השניה - העושה, דהיינו, עלינו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמן שהנאשם עלול לחזור על המעשה, או לעשות**

מעשה דומה, בדרך כלל או נוכח צירוף מסוים של נסיבות. בשלב הבא עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של הנאשם כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה".

12. אשר להמלצת שירות המבחן, הרי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון כאשר תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה שלילית, נדרשים טעמים מיוחדים וכבדי משקל כדי לסטות מהמלצה זו, ודברים אלו מקבלים משנה תוקף בתיקי אלימות במשפחה.

13. בפסיקה העוסקת בעבירות אלימות במשפחה אף נקבע כי נוכח מאפייניהן הייחודיים של עבירות אלה, מתקיימת חזקה הפוכה לפיה הכלל הוא מעצר, למעט בהתקיים נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן (בש"פ 1315/04 נמיר נ' מדינת ישראל (23.2.2004); בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.2010); בש"פ 1751/17 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2017)). עוד נקבע כי עבירות אלימות במשפחה מאופיינות בהתפרצויות זעם בלתי נשלטות ומשך חלופות מעצר, ככלל, לא יצליחו לאיין את המסוכנות הנשקפת מהנאשמים בעבירות אלה (בש"פ 7626/06 פלוני נ' מדינת ישראל (27.9.2006)).

14. הסיגור טוען כי בעניינו מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל שהוזכר, וביקש לשים דגש לעובדה כי שירות המבחן לא נפגשו פרונטלית עם המתלוננת על מנת להעריך סיכון. יחד עם זאת, עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המשיב מעלה **תמונה מדאיגה**. שירות המבחן התרשם מהמשיב כבעל קשיים בוויסות דחפים ורגשות, וכי יש לו קושי בהתמודדות עם מצבים רגשיים מורכבים ובהפנמת גבולות. בכל הנוגע למערכת היחסים עם המתלוננת הרושם הוא לחשש ולסכנה ואי יכולת לקבל את הפרדה. הרושם שהמשיב לא מסוגל להתמודד עם הדחיה מדאיג בפני עצמו.

15. בכל הנוגע לחלופה שהוצגה בפני שירות המבחן - מדובר בחלופה שאינה מספקת ובית המשפט התרשם לשלילה מחלופה זו.

16. למקרא דברים אלה שנכתבו בתסקיר שירות המבחן, אין מקום להורות על שחרור של המשיב לחלופת מעצר. במקרה דנן נשקף סיכון גבוה כלפי המתלוננת הנובע מהמשיב עצמו וממאפייני אישיותו, אשר מצדיק לכשעצמו מסקנה שאין ביכולתה של החלופה שהוצעה לאיין סיכון זה.

17. בעניינו אמנם מדובר בחשוד שהוא בחור צעיר, אלא שיש לו עבר עשיר, גם אם לא בתחום האלימות במשפחה. לא התרשמתי כי מדובר במקרה חריג ויוצא דופן אשר מצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן.

18. על כן, ובהתאם להוראות הדין ולפסיקה, ראיתי לקבל את עמדת המבקשת וכן את המלצת שירותי המבחן.

19. התוצאה היא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

20. החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.